

Метла́ с. ж. метла́. **Метли́ мн. ч.** метлы. **Метле́** **Метли́ца** у. м. метелка: Цвете-го ми проговори: — „Ка ке станать отъ утри-на—въ понедѣльникъ, Земать (моми-те) метла и лопата, Ке ме сме-татъ, ке ме срипатъ. *М. 387.* „Айде снахо, айде мие да пойдиме. Кай царно-го море метли да бериме; Кога кя си дойде млада-та невѣста, Метли си немаме с'ощо да ни смете“. *М. 169.* Имахъ една невѣста въ клоше седеше, по кукы шеташе, пакъ на место си идеше (метла). *М. р. 531. (iat).* Полѣйте метлж съ водж и прѣснѣте нагорѣ прѣди вастъ. *Л. Д. 1871 р. 101.* Една голѣма звѣзда съ опашкж като метлж. *Л. Д. 1872 р. 106.* Димяна мете дворове, Со метлица босилкова, Со лопата страторова. *В. 313.* 2) родъ травы: Трѣва коя ся зѣве гумняны мѣтлы, и кож по него врѣми успѣва и цвѣти сиволикѣвъ цвѣтъ. *Пк. 58.* Бубны, прѣнеси на особы вѣйки врѣшинж, кож-то трѣбува да си приго-твишь отъ горневы (дѣбовы) храстѣ, или отъ метлж или отъ глушина. *Л. Д. 1874 р. 197.* „Дай ми, Тоне, китка невенъ, Макарь да е отъ мет-лата“. *В. 77.*

Мѣтнѣ м. св. **Мѣтамъ м. дл.** общее значеніе глагола: бросаю, бро-саю утратилось, перейдя къ синонимическому глаголу хвърля, въ раз-говорномъ языкѣ остались лишь отдѣльные случаи его употребленія въ этомъ значеніи напр. бросаю (что либо тяжелое), поваю (противника въ борьбѣ); рѣдкіе примѣры можно указать въ народныхъ пѣсняхъ: Бѣ-ли еничери И борба са борать И бѣлъ камикъ мѣтатъ. *К. I, 181.* И камикъ съмъ азъ мѣталъ Та съмъ го сѣ надмѣтвалъ. *Б. I. 206.* Чо-лака бѣше прѣвъ юнакъ въ селото. Кога фрѣгаха камикъ на мегда-на, другитѣ ако го фѣрлатъ дѣсетъ крачки, той ще го мѣтне два пѣти по далечъ. И пехливанинъ бѣше едѣвъ въ казата. Най—сѣлнитѣ борци той ги мѣташе съ една рѣка. Въ соединеніи съ объектами, гла-голъ мѣтамъ имѣетъ слѣдующія значенія: а)—**мрѣжа**, закидываю сѣтъ, неводъ: Мѣтатъ мрѣжи и ловятъ риба. *Тб. 25.* А ти на кѣдѣ мѣта мре-житѣ? *Рш. 53.* б)—**хлѣбъ**, ставлю хлѣбы въ печь: Тии печи отирѣдѣ имжъ по една споразмѣрно изваянж плочж отъ камѣкъ, или отъ прѣсть да затулятъ пещны уста, кога мѣтнжтъ вѣтрѣ имъ хлѣбъ, или цѣлы пе-чени. *Пк. 33.* Па мѣтни хлѣбове-ти въ пещъ-тж да ся испекжтъ. *Л. Д. 1872 р. 254.* в)—**очи**, погледъ бросаю взоръ: Отъ долу идетъ Ци-ганце, И въ рѣка носи бѣлъ камикъ, Та си прехвърли зеленъ боръ; Очи метна листъ преброи, Та зело Рада хубава. *М. 71.* Тьмны-ты въ-ображенія само имъ мѣтять мозъка и не даватъ имъ да мѣтнжтъ чистъ погледъ въ свѣта. *Л. Д. 1869 р. 167.* Мѣтнете погледъ си. *Б. С. р. 10.* д)—о преждевременныхъ родахъ, о выкидышѣ, недоноскѣ: Тежки жени оставахъ отъ страхъ да не мѣтнатъ при бѣсилото (abortieren). *Рш. 54.*